

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 23.3.2020 – Finanzamt Kiel v. Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

(Asia C-141/20)

(2020/C 222/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittaja: Finanzamt Kiel

Revision-menettelyn vastapuoli: Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ (jäljempänä direktiivi 77/388/ETY) 4 artiklan 4 kohdan 2 alakohtaa, luettuna yhdessä 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 3 kohdan kanssa, tulkittava siten, että sen mukaan on sallittua, että jäsenvaltio nimeää verovelvolliseksi arvonlisäveroryhmän jäsenen (pääjäsenen) arvonlisäveroryhmän (jäsenten ryhmän) sijaan?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Voidaanko tältä osin vedota direktiivin 77/388/ETY 4 artiklan 4 kohdan 2 alakohtaan, luettuna yhdessä 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 3 kohdan kanssa?
- 3) Onko 16.7.2015 annetun unionin tuomioistuimen tuomion Larentia + Minerva⁽²⁾ 46 kohdan mukaisesti tehtävässä tarkastuksessa siitä, onko liikevaihtoverolain 2 §:n 2 momentin 2 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetty vaatimus rahoituksellisesta integraatiosta sallittu toimenpide, joka on tarpeellinen väärinkäytösten tai veropetosten ja veronkierron ennalta ehkäisyä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi sekä siihen soveltuva, käytettävä tiukkaa vai suurpiirteistä mittapuuta?
- 4) Onko direktiivin 77/388/ETY 4 artiklan 1 kohtaa ja 4 kohdan 1 alakohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltio voi määrittämällä henkilön direktiivin 77/388/ETY 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla epäitsenäiseksi, kun tämä on rahoituksellisesti, taloudellisesti ja organisatorisesti integroitu toiseen yritykseen (pääjäsenen) siten, että pääjäsen voi saada tahtonsa läpi kyseiseen henkilöön nähden ja estää siten tämän poikkeavan tahdonmuodostuksen?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL 1977, L 145, s. 1).

⁽²⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 16.7.2015 (C-108/14 ja C-109/14, EU:C:2015:496, 44 ja 45 kohta)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Rotterdam (Alankomaat) on esittänyt 24.3.2020 – Stichting Rookpreventie Jeugd ym. v. Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

(Asia C-160/20)

(2020/C 222/20)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Rotterdam

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Stichting Rookpreventie Jeugd ym.

Vastaaja: Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Muu osapuoli: Vereniging Nederlandse Sigaretten- en Kerftakfabrikanten (VSK)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohtaan sisältyvä mittausmenetelmän määrittäminen sellaisten ISO-standardien perusteella, jotka eivät ole vapaasti saatavilla, SEUT 297 artiklan 1 kohdan (sekä asetuksen (EU) N:o 216/2013) ⁽²⁾ ja näiden taustalla olevan avoimuusperiaatteen mukaista?
- 2) Onko ISO-standardeja 4387, 10315, 8454 ja 8243, joihin direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa viitataan, tulkittava ja sovellettava siten, että tulkittaessa ja sovellettaessa direktiivin 4 artiklan 1 kohtaa tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin päästö määrät on mitattava (ja varmistettava) säädettyä menetelmää käyttäen ja sen lisäksi nämä päästöt voidaan tai täytyy mitata (ja varmistaa) myös muulla tavalla ja muulla teholla?
- 3) a) Onko direktiivin 4 artiklan 1 kohta ristiriidassa direktiivin lähtökohtien, direktiivin 4 artiklan 2 kohdan ja tupakoinnin torjuntaa koskevan WHO:n puitesopimuksen 5 artiklan 3 kohdan kanssa, koska tupakkateollisuus on osallistunut direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa mainittujen ISO-standardien laatimiseen?

b) Onko direktiivin 4 artiklan 1 kohta ristiriidassa direktiivin lähtökohtien, SEUT 114 artiklan 3 kohdan, tupakoinnin torjuntaa koskevan WHO:n puitesopimuksen tavoitteen sekä perusoikeuskirjan 24 ja 35 artiklan kanssa, koska siinä säädettyssä mittausmenetelmässä ei mitata suodatinsavukkeiden päästöjä niiden tarkoituksen mukaisen käytön yhteydessä, sillä menetelmässä ei oteta huomioon sitä, että savukkeiden tarkoituksen mukaisen käytön yhteydessä tupakojan huulet ja sormet sulkevat suodattimessa olevat tuuletusaukot suurelta osin?
- 4) a) Mitä vaihtoehtoista mittausmenetelmää (ja varmistamismenetelmää) voidaan käyttää tai on käytettävä, jos unionin tuomioistuin

— vastaa kysymykseen 1 kieltävästi?

— vastaa kysymykseen 2 myöntävästi?

— vastaa kysymykseen 3a ja/tai kysymykseen 3b myöntävästi?

b) Siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin ei voi vastata kysymykseen 4a: Onko niin, että jos käytettävissä ei väliaikaisesti ole mitään mittausmenetelmää, kyseessä on direktiivin 24 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tilanne?

⁽¹⁾ Tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistä ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta 3.4.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/40/EU (EUVL 2014, L 127, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan unionin virallisen lehden sähköisestä julkaisemisesta 7.3.2013 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 216/2013 (EUVL 2013, L 69, s. 1).